

Büyüdükçe Tadarsın Can Acısını

– M.Kılıçel · 15 Aralık 2015

Yağar ansızın üzerine yağmurdan başka ne varsa Dolu, kar ve saire, ve saire Bereketsiz, hepsi felaket, hepsi yıkım Bir ucunda tutarsın, diğer ucu kalır elinden Baht gülmez, bed görünür gülüşlerin Bed bakarsın ucunu feleğe kaptırdığın Hayata ve mutluluğa Bir adım ötede durur bütün güzellikler Bir adım yanı başında durur, Aşk ve umut Elini uzatsan kavuşursun Ama elini uzattığında her şey kaf dağının ardına gizlenir Döner hayal kırıklığı yaşatır sana ulaşamadığın Şevkin kırılır Zar atar Zaman'ına geçen süre Dakkalar, saatler aylar, yıllar Bir bir eskir her ne varsa Dileklerin tutmaz, huzurun yok olur Ve Büyüdükçe yitirirsin büyükleri Büyüdükçe tadarsın can acısını Büyüdükçe yok olur bir, bir çok sevdiklerin Oyunlarını alır elinden gerçekler büyüdükçe Omuzların yüklerle tanışır Dizlerin ağrı ile Gönlün yangına merhaba der Sevda tüner ağrısız başına büyüdükçe Ağırır başın yitirdikçe Ağırır kalbin yitirdikçe Her yitiriliş bir yok ediş Her yok ediş, bir ağrı, bir sancı olur Hücrelerine saplanır iri, iri aşk sancıları Ayrılık ile tanıştıkça Ok gibi, mızrak gibi saplanır, İncitir damarlarını al yuvarların Gidenin ardında boynun büküldükçe Misafir olur sana gecenin karanlığı Şeşi beş vurur kabullenmezliğin On ikiden Şeşi beş görür yutkunamadığın Hazm edemediğin Şeşi beş atar feleğe yenildiğin Ozaman anlarsın bir ömrün özetini Ozaman dersin velhasıl kelimeler Ozaman anlarsın Feleğin çamuruna battımı Çırpındıkça gömülür insan Mehmet Kılıçel